

dige medvirken. Også i finansudvalget bliver det svært for hans parti at erstatte hans tilsyneladende udtømmelige arbejdskraft.

Himmelstrups indsigt i finanslovsproblemerne var nemlig ikke bygget på en overfladisk gennemlæsning af finanslov og tillægsbevillingslov.

Han havde arbejdet så intenst med stoffet, at han levede sig sammen med det og kunne vurdere posternes betydning i relation til det levende liv. Også gennem valget af ham til en af folketingets repræsentanter i nationalbankens ledelse blev der lagt beslag på hans omfattende økonomiske viden.

Det var måske ikke så unaturligt, at Himmelstrup til sin interesse for og deltagelse i videnskabeligt arbejde føjede en varm interesse for kunsten, sådan som den bl. a. fik udtryk i hans kærlighed til Det kgl. Teater, hvis teaterråd han var formand for.

Det samlede billede af Himmelstrups gerning fortæller da om et rigt begavet menneske, der på mange felter øvede en betydelig indsats, og i folketinget vil vi bevare mindet om en dygtig, elskværdig og loyal kollega, der gennem en menneskealder øvede megen indflydelse på en afgørende del af tingets arbejde. (F. sp. 4713).

Den 15. maj 1954 døde folketingsmand *Edvard Sørensen*. I folketingets møde den 18. maj udtalte formanden (*Gustav Pedersen*):

Siden tingets sidste møde er medlem af folketinget *Edvard Sørensen* afgang ved døden.

Vi var mange, som var klar over, at Edvard Sørensen kun havde et meget svagt håb om at overvinde den sygdom, der undergravede hans konstitution og tog hans tidligere tilsyneladende udtømmelige fond af kræfter. Endda er det svært at gøre sig fortrolig med, at han skulle gå bort på et tidspunkt, der ellers måtte være blevet kulminationen af hans arbejdsindsats i det offentlige livs tjeneste.

Han havde jo 30 års intensivt administrations- og lovgivningsarbejde bag sig og var endda ung og energisk nok